

СТАНОВИЩЕ

ПО ДИСЕРТАЦИЯ ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНАТА И
НАУЧНА СТЕПЕН „ДОКТОР“ ПО СПЕЦИАЛНОСТТА
„ОРГАНИЗАЦИЯ И УПРАВЛЕНИЕ ИЗВЪН СФЕРАТА НА
МАТЕРИАЛНОТО ПРОИЗВОДСТВО (НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ)“
НА ТЕМА: „УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ НА ГРАЖДАНСКО-ВОЕННОТО
СЪТРУДНИЧЕСТВО ПРИ ХУМАНИТАРНИ ОПЕРАЦИИ“

Дисертацията е изпълнена по изключително актуална тема от сферата на сигурността. Авторът Анна Караденчева е уловил правилно съществуващия проблем, произтичащ от заместването на фундаменталните национални изследвания със заимствани модели от практиката на други страни.

Повдигнатата авторска теза и формулираната цел са в пряко съзвучие с изследователския проблем. Същевременно декомпозирането на целта на частни задачи е коректно и в пълнота обслужва целта на изследването.

Авторът демонстрира умения за логично изложение на тезата при изпълнение на изследователските задачи. Съдържанието е балансирано представено в три раздела. Направените изводи напълно подкрепят тезата и по убедителен начин я доказват.

Следва да се акцентира на няколко момента.

На първо място е въпросът с познаването на предмета на изследване и свързаните с него литературни източници. Демонстрирана е висока степен на познаване на аспектите на проблематиката и публикуваните изследвания по нея. Ползваните литературни източници и показаната степен на познаването им са свидетелство за подготовката на госпожа Караденчева по обширната и често отегчителна тематика на гражданско-военното сътрудничество.

На следващо място е умението на автора да интерпретира тези без заимстване в степен копиране. Независимо, че се цитират наложили се и авторитетни източници, авторът е оставил свой отпечатък върху

интерпретацията им. Това умение се отдава на много малко изследователи и е предпоставка за успешно последващо развитие на докторанта.

В никакъв случай не бива да се пропуска и демонстрираното умение да се превключва изложението между относително отдалечени в теоретичните си основи теми. Направеното въведение в аспектите на схващанията за държавността удачно са съчетани с доста различната по проблематика тема за хуманитарните операции като организация и подготовка.

Следва да се отбележи и стила на изложението. Той е плавен, логичен, академичен и не натрапва несвойствени и необосновани тези. Умело са избегнати клишетата и личи личен почерк.

На следващо място трябва да се спомене и умението за балансирано изложение, без да се навлиза в излишни детайли, като при това се избягва и повърхностно изложение. Авторът се е въздържал от представянето на атрактивната и обширна тема на схващането за държавност и е успял да извади от нея само тези аспекти на различните теоретични школи, касаещи пряко изследвания проблем.

Последно искам да спомена, че досегашната практика ме е принуждавала да чета множество публикации, представящи гражданско-военните отношения като особен вид на инструктаж на гражданското общество от страна на военното командване. Настоящата разработка е приятно изключение. Очевидно тя е изпълнена от невоенен, което, дори и само малко, но предлага интересна алтернатива на трактовката на проблема от страна на войнското братство. Този подход в съчетание с акцента върху подготовката на обществото по въпросите на гражданско-военното сътрудничество определено позиционират разработката в професионално направление „Администрация и управление“ и постигат съответствие с научната специалност.

Като резултат от казаното считам, че е налице авторски труд, покриващ критериите за дисертационно изследване и съответстващ на научната специалност. Целите на изследването са достигнати.

В лични контакти с редица специалисти по разработването на дисертации съм обсъждал липсата на експеримент. Доколкото тестването в условия на реална хуманитарна криза е съблазнително, но за момента е препоръчително въздържане от подобен подход, не считам това за слабост на дисертацията. Разпространената практика за тестване на дисертационни тези в организирани национални учения също не е препоръчителна по

причина, че стила на воденето им и медийната им ориентация биха довели до еkleктика, „замърсяваща“ академичния стил на разработката.

В личен аспект като научен ръководител съм удовлетворен от контактите си с Анна Караденчева. Без да навлизам в подробности считам, че тя притежава стил и възпитание за работа в изследователски колективи.

Във висока степен съм запознат с процеса на разработка на дисертацията и развитието, което докторантът претърпя. Убеден съм, че разработката е авторска, че са усвоени умения за самостоятелно изследване, че е придобит академичен стил и е налице желание за самоусъвършенстване.

Считайки за покрити критериите на обучението като докторант и приемайки дисертацията за завършено авторско изследване, препоръчвам на докторанта Анна Веселинова Караденчева да се присвои образователната и научна степен „доктор“ по научната специалност „Организация и управление извън сферата на материалното производство (Национална сигурност)“ от професионално направление „Администрация и управление“.

21.04.2017 г.

к-н I р. проф. д-р

/Калинов/

Гр. Варна